

Манастир светог Николе у Подврху

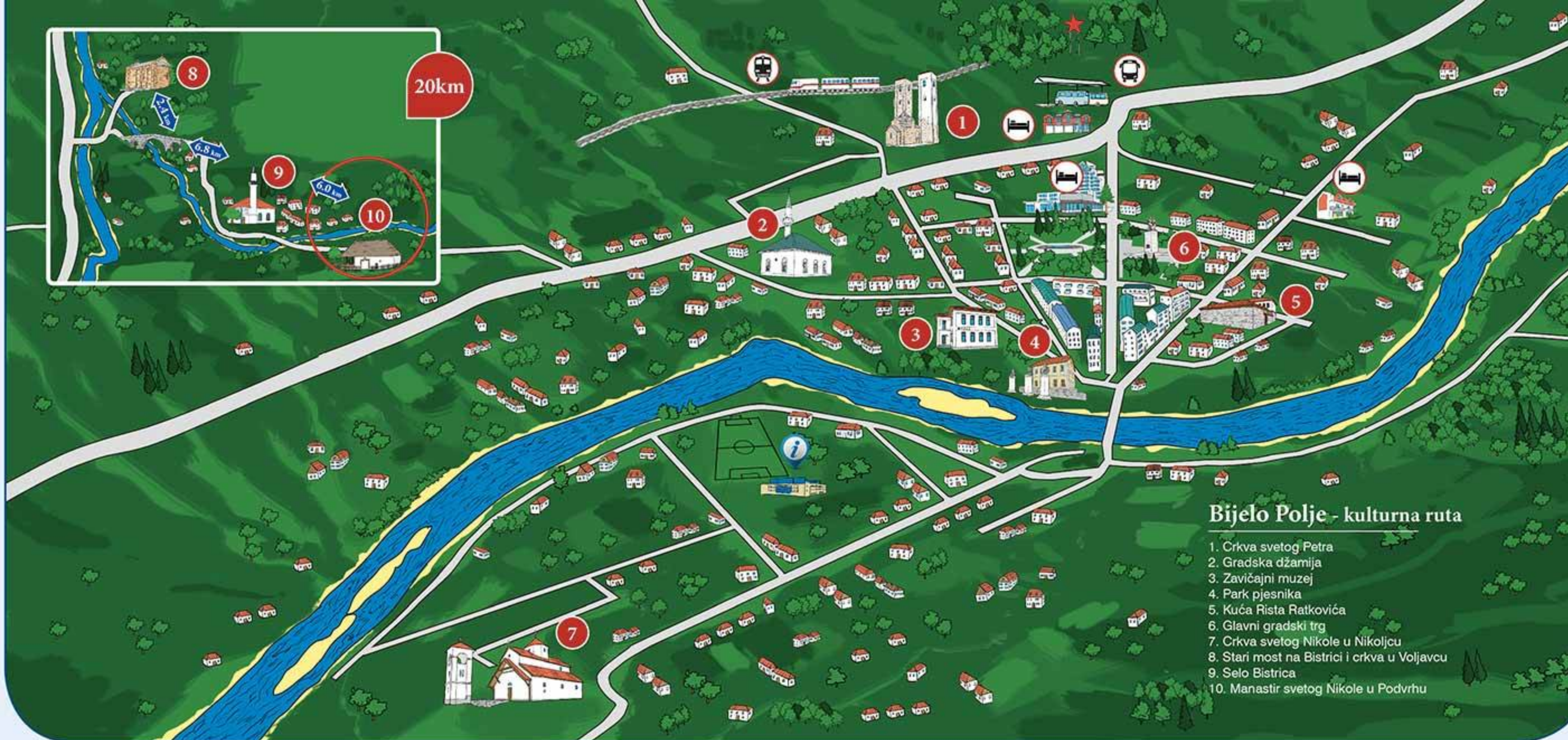
Нека вас не завара скромни изглед цркве Светог Николе у Подврху. Иако величином и обликом подсећа на чобанску колибу, налазите се пред једним од најзначајнијих средњовековних манастира у лимској долини, сазиданом 1606. године. Претпоставља се да је на овом мјесту и раније постојао манастир који је том приликом обновљен. О томе свједоче пронађени камени остаци, као и чињеница да се за вријеме турске владавине нијесу смјели градити нови православни храмови, него само обнављати стари.

Do not be misled by a humble appearance of the Church of St Nicholas in Podvrh. Although in size and shape it resembles a shepherd's hut, you are standing in front of one of the most significant medieval monasteries in the Lim Valley, built in 1606. It is assumed that at this location a monastery had existed beforehand which, in this instance, was rebuilt. This is testified to by the stone remains found here as well as the fact that, during Turkish rule, the building of new Orthodox places of worship was not permitted, but only the rebuilding of old ones.

Подигнут на скровитом мјесту, подаље од села, изнад уласка у Ђаловића клисуру, пут до манастира залази дубоко у планину и завршава се усјеком на око 770 метара надморске

Built in a hidden place, rather far from the village, above the entrance to the Dalovica Gorge, the road to the monastery goes deep into the mountain and ends in a gully at a height of about 770 metres

висине. Високи двослилни кров од клиса, полукружно изведен, крије куполу чији се облик и љепота могу сагледати само изнутра. Сазидана од камена, на четири воде, са дрвеним тремом, даје прије утисак сеоске куће него светилишта. Тек кад приђете самом улазу,

above sea level. The tall double-gabled roof, made of shingle, in a semicircular shape, hides a dome, the shape and beauty of which can be fully seen only from inside. Built of stone, with four aisles and a wooden porch, it gives the impression more of a country house than a sanctuary. Only

лик Господа Исуса Христа, осликан изнад самих врата, открива да је ријеч о цркви која у својој унутрашњости крије живопис неизмјерне љепоте.

Црква је осликана 1613 – 1614. године. Живописао ју је најбољи

when you approach the entrance itself does the image of the Lord Jesus Christ, painted above the door, reveal that it is a church, which inside hides paintings of immense beauty.

The church was painted between

фрескосликар и иконописац тог времена, гласовити зограф Поп Страхиња из Будимља. Фреске из Подврха спадају у Страхињина зрелија дјела и представљају један од његових најбоље очуваних радова.

Од живописања цркве до израде дуборезног позлаћеног иконостаса прошло је готово више од пола вијека. Творцу и главном мајстору иконостаса у Подврху, Јовану званом Козма био је то последњи рад на коме му је помагао његов ученик Радуле. Иако скромних димензија, 2.30 метара са 4.40 метара, овај иконостас зрачи монументалношћу и представља једну од најљепших цјелина поствизантијске умјетности на Балкану. Ово ремек дјело дубореза представљено је на

1613 and 1614. It was painted by the best fresco painter and

iconographer of that time, the renowned painter, the priest Strahinja from Budimlje. The frescoes from Podvrh belong to Strahinja's later works and

великој изложби „Умјетност на тлу Југославије од праисторије

до данас“ организованој у Паризу 1971. године и том приликом је у галерији „Гранд Пале“ добило прву награду.

Још један експонат из Подврха задивило је свијет на париској изложби. Дивошево јеванђеље, настало око 1330. године, вјековима је стајало сакривено

they represent some of his best preserved works.

A little more than half a century passed between the painting of the church and the creation of the richly carved gilded iconostasis. For the creator and the main master of the iconostasis in Podvrh, John, known as Kozma, it was his last piece of work in which he was assisted by his pupil Radule. Although of very modest dimensions, 2.3 metres by 4.4 metres, this iconostasis radiates monumentality and represents one of the most beautiful complexes of post-Byzantine art in the Balkans. This masterpiece of carving was presented at the major exhibition titled “Art on Yugoslavian Soil from Prehistory to Today” organised in Paris in 1971 and on that occasion it won first prize in the Grand Palais gallery.

Another exhibit from Podvrh impressed the world at the Paris exhibition. Divoš's Gospel,

The Monastery of St Nicholas in Podvrh

у манастирској ризници. Откривено је тек септембра 1960. године, међу ријетким рукописним и штампаним књигама у манастирској скривници. Писано на пергаменту, са илустрацијама изузетне љепоте, ово јеванђеље, рукотворина грешног Манојла Грка, представља један од најзначајнијих рукописних споменика тог времена. Писано за босанског племића Дивоша Тихорадића, који се помиње у повељама босанског владара Стјепана Котроманића, данас се чува у Црквеном музеју на Цетињу. У цркви се чува и дио моштију светог свештеномученика Харалампја.

created around 1330, had lain hidden in the monastery treasury for centuries. It was discovered only in September 1960, amongst the rare manuscripts and printed books in the monastery's hidden room. Written on parchment, with illustrations of exceptional beauty, this gospel, the work of the sinful Manojlo the Greek, represents one of the most significant manuscripts of that time. Written for the Bosnian nobleman Divoš Tihoradić, who is mentioned in the charters of the Bosnian ruler Stjepan Kotromanić, today it is kept in the Ecclesiastical Museum in Cetinje.

Within the church, part of the relics of the holy hieromartyr Charalampus is also kept.

